

leidis ta mõnda, mis ta nokka järrel olli, mis kõgis ehk toas laua pealt mahha langes; leiwa-
rasokefed, lihha sutäied, kartuhwli kored, kondid;
need ollid, kust ta wahhest weel rasokest nokkida
sai. Kui tegi maearahwa seast, kes kõik jo
muidugi ta sõbrad ollid, tedda paitasid, lastis
ta ennaft hea melega kätte wõtta; ja lendas ka
isese tuppä, ni pea kui hakkid ehk üks lahti tehti.
Ta hulkus siis kaarna wiisi järrel aeglaste sam-
mudega senna ja temma wadates laudade ja pin-
tide peal, ja hüppas ka wahhest kellegi ölla peale
ehk pähhä. Sedda wõis nüüd iggäiks arwata
et Raakhans (sedda nimme ollid naad temmale
pannud), armas wõeras olli, maearahwale talwe
aeal sureks rõmuks. Agga seiamma wõeras
pidi Tobri maeas mitmesuggust luggu näggema.
Seal juhtus, ni kui nüüdki weel mõnnes perre-
konnas, et mõnda hädda olli kannatada: rahhe-
saddo peksis Tobri wilja mahha, ta sai wahhest
leikuse aeal waewalt agga neljast jäggu sest,
mis muil aastail olli sanud; linnupudest sai ta
wägga wähhä met, ja süggise surri weel ta kõige
parrem lehm ärra. Need äppardused rikkusid
temma weikest maeapiddamist. Tobri müüs ühhe
weikese tükki omma põllumaast ärra, et agga
omma kõige tarwilisemad asjad wõis wahhen-

dada, ja piddi weel pealegi wõlgu teggema,
ilma lotufeta, et neid jälle pea wõiks maksta.
Temmal olli ühhe kõwwa mehhega wõlgu, kes
rahha kuku wasto ütles: „sinna olled mo rõ-
mustaja!“ Se wõttis Tobri käest sured in-
tressid, ja olli sedda rahha agga selle nõuga
laenanud, et ta pea waese mehhe pärrandust
wõiks üsna omma kätte risuda. Deine aasta selle
järrel ei tonud parraku mitte abbi, waid jälle
wilja ikkaldust. Kui nüüd talw kätte jõudis,
ajas ihnuis mees ilma armuta wõlgnikku peale,
et wõlla ärratasfiks; wiimne aeg jõudis kätte,
mis ta maksmiseks olli märanud. Tobri pallus
tedda, nüüd weel tullesse kewwadeni kannatada,
millal ta lotis omma weikest kofta surema kas-
suga ärra müa, ja siis majal ennesele uut ellu-
asjet otsida. Agga se wiwitus olli ahne mehhe
wastu meelt; wist ta kartis, et Tobri maad
kallimaks saaksid aetud, kui temma nende eest
tahtis anda. Ühhe päwal tuli temma koftu
teenritega äkkitselt Tobri maeasse ja wõttis ta
wiimse lehma, wannemate ja laste wõdud ja mu
krami ärra. Peale sedda ahwardas ta weel, kui
mitte wõlg neljateistkümmne päwa pärrast ei olleks
makstud, jälle tulla, ja Tobrit wangi-
torni heita, ja temma üllejäänud warra keik ärra müa.